

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K.

Dato: 29. maj 2006
Kontor: Formueretskontoret
Sagsnr.: 2005-705-0012
Dok.: JTS41095

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 35 vedrørende forslag til lov om forældelse af fordringer (forældelsesloven) (L 165), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 24. maj 2007.

Lene Espersen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 35 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om forældelse af fordringer (forældelsesloven) (L 165):

”Ministeren bedes kommentere de to eksempler på sager, som efter de nye foreslåede regler ville falde for forældelsesfristen, jf. henvendelsen fra Elmer & Partnere af 23/5-07 (bilag 17).”

Svar:

Justitsministeriet er ikke i besiddelse af de to utrykte landsretsdomme, som advokaterne henviser til som grundlag for de to eksempler.

Det første eksempel drejer sig om en hjemmehjælper, der først anmelder en skade 6 år efter skadens indtræden. Hjemmehjælperen har i den mellemliggende periode fortsat kunnet passe sit arbejde, men dog med mange sygedage. Spørgsmålet er, om et eventuelt krav på erstatning for tabt erhvervsevne i en sådan situation ville være forældet efter de foreslåede regler.

Efter Justitsministeriets opfattelse følger det af lovforslagets § 3, stk. 2, at forældelsesfristen for krav på erstatning for tab af erhvervsevne tidligst regnes fra det tidspunkt, hvor det er muligt for den skadelidte at opgøre sit krav, f.eks. det tidspunkt, hvor den skadelidte ophører med at arbejde eller overgår til anden og lavere lønnet beskæftigelse på grund af arbejdsskadens følger.

I det pågældende eksempel ville forældelsesfristen for kravet om erhvervsevnetabserstatning derfor efter Justitsministeriets opfattelse ikke være udløbet efter de foreslåede regler.

I det andet eksempel beskrives en situation, hvor den skadelidte ikke regner med, at hun vil få varige men. Skadelidte har indimellem nogle rygproblemer, som hun kommer sig over, og først da skadelidte efter et rygproblem knap tre år efter ulykken ikke kommer sig igen, anmelder hun skaden. At skadelidte anmelder kravet, inden der er gået 3 år fra den begivenhed, der gav anledning til rygproblemerne, skyldes ifølge advokaterne den tilfældighed, at rygproblemerne varige karakter når at vise sig inden for 3 år.

Efter Justitsministeriets opfattelse følger det af lovforslagets § 3, stk. 2, at forældelsesfristen for krav på godtgørelse for varigt men i en sådan situation tidligst vil skulle regnes fra det tidspunkt, hvor de helbredsmæssige følger af skaden er så afklarede, at den skadelidte kan opgøre sit krav. I det nævnte eksempel vil forældelsesfristen for kravet på mengodtgørelse derfor efter Justitsministeriets opfattelse først skulle regnes fra det tidspunkt, hvor det kan konstateres, at rygproblemerne har en varig karakter.

I dette eksempel ville forældelsesfristen for kravet om mengodtgørelse derfor efter Justitsministeriets opfattelse ikke være udløbet efter de foreslåede regler, selv om rygproblemerne varige karakter først havde kunnet konstateres f.eks. 4 år efter skaden.